

skylder mange tidligere ministre og regeringer af forskellig politisk observans meget lidt tak for, at vi ikke har fået en sådan plan før nu, og vi skal i gang med at lave den nu.

Det, der så bare er det interessante, der sker her, er jo, at mens vi planlægger, hvordan vi skal løse fremtidens udfordringer på det her område, bygger vi, man kunne næsten kalde det nødmotorveje i forbindelse med Vejle Fjord og måske andre steder i det vestfynske og i det østjyske. Der siger jeg bare at jeg måske synes det var bedre at man satte noget mere skub i planlægningen og noget mere skub i for alvor at få løst den udfordring, der haster, inden man kaster den ene milliard efter den anden i nødmotorveje.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 79: Forslag til folketingsbeslutning om videoovervågning i taxaer.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 19.12.2008).

Kl. 15:10

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 15:10

Transportministeren (Lars Barfoed):

Dansk Folkeparti fremsætter her forslag om, at der skal være lovkrav om videoovervågning i taxaer, så vi kan beskytte taxachauffører mod overfald og røverier. Det synes jeg er et prisværdigt formål, og det tror jeg egentlig vi alle sammen kan tilslutte os.

Regeringen kan imidlertid ikke sådan uden videre støtte forslaget. Det er regeringens grundlæggende opfattelse, at med hensyn til

ordninger af den art, altså videoovervågning, bør det være overladt til chauffører og vognmænd at aftale, om der skal opsættes videokameraer i taxaerne, og det er også regeringens opfattelse, at der er store forskelle lokalt, i forhold til hvilke behov der er.

Man skal være opmærksom på, at der i denne forbindelse jo ikke er tale om en principiel diskussion om, hvorvidt det overhovedet er rimeligt eller ej, at der er videoovervågning i taxaer. Det er der allerede i dag mulighed for at etablere på frivillig basis, og derfor er vi i regeringen jo heller ikke imod videoovervågning i taxaer. Tværtimod kan det, som forslagsstillerne også nævner, forebygge vold og medvirke til opklaring af vold og andre ulovligheder begået i taxaer.

Det er sådan, at i hovedstadsområdet, dvs. det område, der dækkes af Storkøbenhavns Taxanævn, har ca. 300 taxaer videoovervågningsudstyr, mens den store hovedpart af taxaerne ikke har det; i alt er der 2.200 taxaer i hovedstadsområdet. I stedet for anvender man i hovedstadsområdet helt generelt overfaldsalarmer og GPS-udstyr.

I kommunerne uden for hovedstadsområdet ser vi et forholdsvis broget billede. Generelt er der dog en tendens til, at videoovervågningsudstyr i ret stort omfang har vundet indpas i de store og mellemstore kommuner; i f.eks. Århus og Odense har stort set alle taxaer overvågningsudstyr. Men der er også undtagelser, hvor kun meget få taxaer har videoovervågningsudstyr, det gælder f.eks. Aalborg.

I de mindre kommuner er det meget varierende, i hvilket omfang der benyttes videoovervågningsudstyr. Der er flere mindre kommuner, hvor man må sige at stort set ingen taxaer anvender videoovervågningsudstyr.

Det er jo svært at vurdere, hvordan det vil gå, hvis der ikke gribes ind med lovkrav og vi overlader det til frivilligheden, men man kan jo godt forestille sig, at det på sigt under alle omstændigheder bliver standardudstyr i store og mellemstore kommuner, også fordi udstyret jo løbende bliver billigere og billigere.

I regeringen har vi stor forståelse for formålet med beslutningsforslaget. Vi er ikke umiddelbart til sinds at støtte det, men regeringen vil naturligvis aktivt og konstruktivt medvirke til forslagens behandling i udvalget, og så må vi jo se, om vi undervejs kan nå frem til en eller anden form for enighed om, hvad der skal til for at sikre det gode formål, som forslagsstillerne har.